

ROLA BIBLII

Tekst przewodni: Hbr 4,12.

Zakres studium: 2 Tm 3,15-17; J 17,17; Ef 1,13; Ps 119,11; 1 Kor 2,14.

Część I: Przegląd

Zasadniczą funkcją Słowa Bożego jest duchowe karmienie nas w celu podtrzymywania naszego duchowego życia. Izraelici nauczyli się tej ważnej duchowej lekcji, kiedy doświadczyli fizycznego głodu na pustyni. Interpretacja Bożego cudu manny podana przez Mojżesza zawiera takie przesłanie: „Upokarzał cię i morzył cię głodem, ale też karmił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani nie znali twoi ojcowie, aby dać ci poznać, iż człowiek nie samym chlebem żyje, lecz że człowiek żyć będzie wszystkim, co wychodzi z ust Pana” (Pwt 8,3). Jezus pościł na pustyni, kiedy wypowiedział tę zasadę w odpowiedzi na pokusę szatana (Mt 4,4). Podobne przesłanie znajdujemy w *1. Liście Piotra*, w którym apostoł porównuje Słowo Boże do mleka, którym karmi się wierzący jako nowo narodzone duchowo niemowlęta: „Jako nowonarodzone niemowlęta, zapragnijcie nie sfalszowanego duchowego mleka, abyście przez nie wzrastali ku zbawieniu” (1 P 2,2; por. Hbr 5,13). Te biblijne przykłady uświadamiają nam o istotnym warunku, który musimy spełniać, by czerpać duchowy pokarm ze Słowa Bożego. Otóż musimy przychodzić do Słowa Bożego świadomi naszej potrzeby. Musimy przychodzić łaknąc i pragnąc, gdyż w przeciwnym razie nie docenimy duchowego pokarmu niezbędnego do życia duchowego. Bez świadomości naszych braków Słowo Boże nie wzbudzi w nas autentycznej radości ani nie przyniesie nam spodziewanych korzyści.

W tej lekcji będziemy się starali zrozumieć dwie ważne prawdy dotyczące duchowego pokarmu: (1) dlaczego i (2) w jaki sposób proces karmienia się Słowem Bożym podtrzymuje nasze duchowe życie. Podstawą naszego studium jest 2 Tm 3,14-17, zasadniczy fragment z drugiego listu apostoła Pawła do Tymoteusza. Pierwsze pytanie - „dlaczego?” - pozwoli nam zbadać z biblijnej perspektywy szczególne cechy i efektywność, które czynią Słowo Boże mocnym i zdolnym zmieniać ludzi. Drugie pytanie - „w jaki sposób?” - da nam okazję do przeglądu metod studiowania *Pisma Świętego*. Metody te pozwalają realizować cud karmienia się Słowem Bożym w naszym codziennym życiu.

Część II: Komentarz

„Dlaczego” *Pismo Święte*? Dlaczego *Pismo Święte* posiada moc podtrzymywania życia? Paweł proponuje dwie odpowiedzi na to pytanie. Pierwsza odpowiedź wiąże się z wysoką oceną *Pisma Świętego* według Pawła, jak również z naturą czyli świętością Słowa Bożego. Druga odpowiedź dotyczy skuteczności *Pisma Świętego*, mianowicie jego odradzającej mocy działającej dla tych, którzy je przyjmują, w tym dla Pawła i Tymoteusza (1 Tm 3,15), którego Paweł nazywa „człowiekiem Bożym” (1 Tm 6,11).

1. Jakość *Pisma Świętego*. Księgi wchodzące w skład *Biblii* od początku identyfikowano jako „święte”. Wyrażenie „święte pisma” (gr. *hiera grammata*) użyte przez Pawła występuje tylko ten jeden raz w całym *Nowym Testamencie*. Jest ono odzwierciedleniem technicznego tytułu *Tora sebbiktaw*, „spisane prawo”, oznaczającego w starożytnym judaizmie pisma uważane za natchnione, w odróżnieniu od *Torah sebbe'al pe*, „ustnego prawa”, które nie było uważane za natchnione. W ten sposób Paweł nawiązuje do *Starego Testamentu*, który w późniejszym czasie został tak nazwany przez chrześcijan, by podkreślić jego rzekomo niższe (a nawet niepełne) natchnienie.

Dla Pawła tzw. *Stary Testament* był jedynym *Pismem Świętym*, jakie znał. W tamtym czasie nie istniał *Nowy Testament* i nie mógł być podstawą nauki, jaką odebrał Tymoteusz. Powodem, dla którego te pisma są nazywane „świętymi”, jest fakt, iż są uznawane jako *teopneustos*, „natchnione”, a dosłownie „Bogiem tchnięte” w biernej formie, jakby Bóg był w tym przypadku przedmiotem. Ten sam czasownik jest użyty w opisie stworzenia człowieka, kiedy Bóg między innymi „tchnął w nozdrza jego dech życia” (Rdz 2,7). Z tego wysokiego poglądu na *Pismo Święte* Paweł wywodzi lekcje dotyczące nie tylko skuteczności *Pisma Świętego* wobec nas, ale także naszego sposobu podchodzenia do Słowa Bożego.

2. Działanie *Pisma Świętego*. Paralelizm między natchnieniem *Pisma Świętego* a procesem stworzenia człowieka nie jest przypadkowy. Ma on sugerować, że Słowo Boże jest żywe. Jako takie przynosi ono życie tym, którzy je przyjmują, jak Adam otrzymał życie od swojego Stwórcy. Paweł wyraźnie mówi, że *Pismo Święte* obdarza człowieka mądrością (2 Tm 3,15). Oczywiście nie twierdzi on, że ten efekt jest automatyczny i że każdy, kto przeczyta *Pismo Święte*, natychmiast w magiczny sposób stanie się mądry. Paweł zaznacza, że mądrość, o której mówi, staje się udziałem człowieka przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Następnie w kolejnym wersecie Paweł wyjaśnia, że mądrość ta funkcjonuje na cztery różne sposoby w życiu wierzącego:

- Pierwszą funkcją *Pisma Świętego* jest funkcja „doktrynalna”. *Pismo Święte* kieruje nami w poznawaniu i rozumieniu prawdy.

- Drugą funkcją *Pisma Świętego* jest „wykrywanie błędów”, to znaczy wskazywanie nam popełnionych błędów, i to nie tylko doktrynalnych, ale także w naszym zachowaniu i sposobie życia.
- Trzecia funkcja *Pisma Świętego* to „poprawa”. Nie wystarczy uświadomić sobie popełnione błędy. Musimy także zrozumieć, jak naprawić nasze postępowanie, a następnie podjąć decyzję, by zmierzać we właściwym kierunku.
- Czwartą i ostatnią funkcją *Pisma Świętego* jest „wychowanie w sprawiedliwości”. *Pismo Święte* prowadzi nas do skrucy i posłuszeństwa w mocy Ducha Świętego. Paweł wskazuje, że celem *Pisma Świętego* jest ukształtowanie kompletnego człowieka. Swoją praktyczną lekcję Paweł podsumowuje wezwaniem do działania. Tak więc *Pismo Święte* przygotowuje nas do „wszelkiego dobrego dzieła” (2 Tm 3,17).

Podejście do *Pisma Świętego*. W jaki sposób *Pismo Święte* wytwarza te niezwykle efekty, prowadząc nas od tego, jacy jesteśmy, do życia w sprawiedliwości ze wszystkimi „dobrymi dziełami”, które nam zaleca? Aby odpowiedzieć na to pytanie, zaczerpnijmy cztery lekcje czy zasady dotyczące podejścia do *Pisma Świętego* zawarte w radach Pawła udzielonych Tymoteuszowi.

1. Całe Pismo. Pierwszą i najbardziej podstawową zasadą naszego podejścia do tekstu biblijnego jest fakt, że cecha „świętości” i natchnienia dotyczy całego *Pisma Świętego*. Paweł podkreśla, że *całe Pismo* jest natchnione (2 Tm 3,16). Ta zasada oznacza, że cała treść *Biblii* ma być przedmiotem naszego studium w ramach poznawania Bożego objawienia. Stwierdzenie Pawła upewnia nas, że powinniśmy czytać całe *Pismo Święte*, ufając w jego natchnienie, która sprawia, że kieruje ono nami w poszukiwaniu Bożej prawdy i wskazówek dotyczących praktycznego życia. Żadna księga czy fragment nie powinny być stawiane ponad innymi księgami czy fragmentami. Całe *Pismo* wymaga odpowiedniego poziomu zainteresowania i uwagi. Paweł sugeruje tu podejście definiowane obecnie przez biblistów jako „kanoniczne”. Tak więc każda część *Biblii* powinna być studiowana i analizowana w świetle innych fragmentów, które mogą ją objaśniać i uzupełniać. (Zasada ta jest nazywana także nazywana zasadą intertekstualną).

2. Uczenie się i wiedza. Paweł podkreśla wartość uczenia się i wiedzy (2 Tm 3,14-15). Wynika z tego, że nieznanie *Pisma Świętego* albo pobieżne czytanie *Biblii* mogą mieć poważne konsekwencje nie tylko w obecnym życiu, ale także w kwestii wiecznego zbawienia. W tym kontekście wezwanie Pawła do nauki i wiedzy oznacza, że musimy zwrócić szczególną uwagę na tekst biblijny będący przedmiotem naszego studium. Ellen White trafnie przypomina nam: „Znaczenie [zdobywania gruntownego poznania *Pisma Świętego*] jest nie do przecenienia. »Natchniona przez Boga«, »mogąca uczynić nas mądrymi ku zbawieniu«, czyniąca »człowieka Bożego doskonałym, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowanym«, Księga ksiąg zasługuje na nasze najwyższe, pełne szacunku zainteresowanie. Nie wolno nam się zadowalać powierzchowną wiedzą, ale musimy dążyć do poznania pełnego znaczenia słów prawdy, aby czerpać z głębin ducha świętych orzeczeń” (Ellen G. White, w: „Advent Review and Sabbath Herald”, 9.10.1883).

3. Wierność. Wezwanie Pawła skierowane do Tymoteusza, by „trwał” w tym, czego się nauczył (2 Tm 3,14), jest echem wezwania Jezusa do „wytrwania” w Jego Słowie (J 8,31). To samo greckie słowo *meno*, „trwać”, występuje w obu wersetach. Nie wystarczy raz nauczyć się biblijnej prawdy - trzeba nieustannie pogłębiać jej poznanie. Stare hebrajskie przysłowie mówi: „Kto uczy się lekcji, ale jej nie powtarza, jest jak rolnik, który sieje, ale nie zbiera”. Dla Tymoteusza i wszystkich chrześcijan nauka prawdy nie jest jednorazowym wydarzeniem, ale dziełem całego życia rozpoczynającym się już w dzieciństwie (2 Tm 3,15). Wezwanie Pawła, by trwać w Słowie, nie jest jedynie zaproszeniem do gromadzenia abstrakcyjnych prawd i doktryn. Nie jest to też wezwanie do zbierania przemijających sentymentalnych wspomnień. Paweł wzywa Tymoteusza, by trwał w Słowie praktykując w codziennym życiu wszystko, czego się nauczył. Jakub wyraża podobne przesłanie w swojej dyskusji o wierze i uczynkach (Jk 2,14-26).

4. Wpływ nauczycieli. Nie mamy dostępu do Boskiej prawdy innego jak tylko przez Boże objawienie. Ponieważ prawda została objawiona, *Biblia* uczy, że ludzie potrzebują świadectwa tych, którzy przyjęli to objawienie. Dlatego potrzebujemy nauczycieli. Od początku dziejów Izraela Bóg ustanowił rodziców nauczycielami ich dzieci (Pwt 6,7). Paweł nawiązuje do tej zasady pisząc do Tymoteusza o tych, od których Tymoteusz czerpał naukę (2 Tm 3,14). Paweł miał na myśli zwłaszcza matkę Tymoteusza, Eunike, oraz jego babkę Luizę, ale także licznych świadków prawdy w chrześcijańskiej społeczności (2 Tm 2,2). Zatem wezwanie Pawła dotyczy nie tylko studentów czy dzieci uczących się od rodziców, ale także samych rodziców i nauczycieli, którzy mają obowiązek dzielić się tym, czego się nauczyli.

Część III: Zastosowanie

Wskazówka dla nauczyciela: W jaki sposób możemy skutecznie stosować *Pismo Święte* w naszym życiu? Poniższe zadania mają na celu pomóc nam odpowiedzieć na to pytanie. Poproś ochotnika o odczytanie poniższej części „Do przemyślenia”. Następnie zaprosz uczestników wspólnego studium do wykonania jednego lub dwóch z podanych zadań i przedstawienia sprawozdania z ich wykonania w kolejną sobotę. Poproś, by zanotowali szczegółowo, jak zadanie to wzmocniło ich zrozumienie *Pisma Świętego* i jak pogłębiło ich więź z Panem.

Do przemyślenia: Istnieje możliwość błędnego pojmowania tego, jak *Pismo Święte* powinno być stosowane w naszym życiu. Zastosowanie *Pisma Świętego* w praktyce naszego życia nie znaczy, że mamy prawo manipulować Słowem Bożym dostosowując je do naszych skłonności i upodobań. Zastosowanie *Pisma Świętego* w naszym życiu znaczy, że mamy dostosować nasze życie do nauki *Pisma Świętego*.

Zadanie 1. Codzienne rozmyślanie: Przez tydzień studiuj krótki fragment (jeden werset czy jeden akapit biblijny) w ramach porannego osobistego nabożeństwa. Poznaj znaczenie tego fragmentu w jego kontekście. Bądź kreatywny. Staraj się odkryć nowe spostrzeżenia i lekcje płynące z tego studium.

Zadanie 2. Uczenie się wersetów na pamięć: W każdym miesiącu wybierz werset biblijny spośród tych, które studiowałeś w ramach codziennych rozmyślań i naucz się go na pamięć.

Zadanie 3. Nauczanie: Najlepszym sposobem uczenia się jest dzielenie się z bliską osobą tego, czego nauczyłeś się z *Pisma Świętego* i co w nim odkryłeś. Znajdź osobę, z którą będziesz mógł omówić nowo zdobytą wiedzę i spostrzeżenia z *Biblii*.

Zadanie 4. Posłuszeństwo: Nie wystarczy nauczyć się wersetu na pamięć. Najważniejsze jest stosowanie zdobytej wiedzy w praktyce życia czyli posłuszeństwo biblijnym zasadom i zaleceniom. Jezus powiedział: „Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, gdy zgodnie z tym postępować będziecie” (J 13,17). Czytając i studiując Słowo Boże, prosz, by Duch Święty dał ci mądrość, abyś wiedział, jak stosować prawdę w twoim codziennym życiu.

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia